

фастите, понеже те не знаят кой през коя година е бил консул, не можем да върваме на платнените книги, които Лициний Марк и Туберон използват, за да дадат **НАПЪЛНО ПРОТИВОРЕЧИВИ СВЕДЕНИЯ**. Изглежда, че документите са най-достоверни, но и те, ако ги разгледаме внимателно, се оказват **ФАЛШИВИ, ИЗФАБРИКУВАНИ ДОСТА ПО-КЪСНО**“ [512], с. 20, 27–28.

Затова е странно, когато съвременният хронолог Е. Бикерман ни уверява в следното: „Тъй като имаме пълните списъци на римските консули за 1050 години... лесно можем да определим юлианската дата за всеки от тях, при условие, че древните дати са верни“ [72], с. 76. Тук мълчаливо се предполага, че ние знаем със сигурност датата на основаването на Рим относително юлианския календар. А посоченото по-горе колебание на тази дата от 500 години предизвиква аналогични колебания в целия консулски списък. Разлюлява се цялата древноримска история, която е нанизана на този препис.

В монографията на Е. Бикерман също [72], за съжаление, няма и намек **ЗА ДОКАЗВАНЕ** на фундаменталните дати в „древната“ хронология. Той не се занимава с основите на датирането, а само изброява отделни примери, които явно или скрито се опират на **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗВЕСТНАТА** Скалигерова схема в хронологията.

4. ТРУДНОСТИ В УСТАНОВЯВАНЕТО НА ПРАВИЛНАТА ХРОНОЛОГИЯ НА „ДРЕВНИЯ“ ЕГИПЕТ

Голямото разминаване между хронологичните данни в древните извори и приетата през XVII в. глобална хронология на древността е разгледано и в другите раздели. Значителни трудности са придружавали оформянето на хронологията на Египет – доста документи си противоречат в хронологичен смисъл. Ето един пример – за взаимодействието между Скалигеровата хронология и известната „История“ на Херодот.

В **ПОСЛЕДОВАТЕЛНИЯ СИ И СВЪРЗАН** разказ за историята на Египет Херодот казва, че **ХЕОПС Е НАСЛЕДНИКЪТ НА РАМПСИНИТ** [163] 2:124, с. 119. Съвременният коментатор мигом ще го поправи: „Херодот **БЪРКА** хронологията на Египет: Рампсинит (Рамзес II) е цар от XIX династия (1345–1200 г. пр.н.е.), а Хеопс – от IV династия (2600–2480 г. пр.н.е.)“ [161], с. 513, коментар 136.

Това е „грешка“ от ни повече, ни по-малко 1200 години. Само си помислете: **ХИЛЯДА И ДВЕСТА ГОДИНИ**. Да вървим нататък. Херодот казва, че веднага след Асихис е Анисис [163], 2:136–137, с. 123. И без забавяне